

தொல்காப்பியப் பூங்கா வத்ப் புலனாகும் கலைஞரின் இலக்கணப் புலமை

முனைவர் ஸ்ரீதேவ்

தமிழ்த்துறை தலைவர்,

ஸ்ரீ எஸ்.இராமசாமி (நாயுடு) ஞாபகார்த்த கல்லூரி, சாத்தூர்.

கட்டுரைச் சுருக்கம்:

மொழி மற்றும் வாழ்க்கைக்கான விதிகளை ஈர்க்கும் உலகின் பழமையான நூல்களில் 'தொல்காப்பியம்' ஒன்றாகும். தமிழ் மொழி மற்றும் பண்பாட்டுக்கு இஃது ஓர் உரைகல்லாக உள்ளது. பல நூற்றாண்டுகளாக இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், சேனாவரையர், பேராசிரியர் போன்ற அறிஞர்கள், தொல்காப்பியத்திற்கு உரைகள் எழுதியுள்ளனர். தமிழ் இனத் தலைவரும், ஆழ்ந்ததமிழ்ப்புலமை மிக்க எழுத்தாளருமான கலைஞர் மு. கருணாநிதி, இலக்கண விதிகளை விளக்குவதற்கு இலக்கியக் குறிப்புகளைப் பயன்படுத்தித் தொல்காப்பியப் பூங்காவிற்கு தனது உரையைத் தனித்துவமான முறையில் எழுதியுள்ளார்.

மொழியியல் மீதான அவரது தேர்ச்சிக்கும், பண்டைய தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தின் மீதான அவரது அன்பிற்கும் இந்த உரை ஒரு சான்றாக நிற்கிறது. தொல்காப்பியத்தின் உலகளாவிய தன்மைக்காக அவர் பாராட்டுகிறார். அதே நேரத்தில், அவர் தனது முன்னோடிகளின் உரைகளை விமர்சன ரீதியாக மதிப்பீடு செய்து,

உரைக்கும், வர்ணனைகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார். மூலம், உரை குறித்த பகுத்தறிவு, மற்றும் அதன் உலகளாவிய தன்மை, முந்தைய நூற்றாண்டுகளின் மற்ற அறிஞர்கள் போலல்லாமல், தீவிரத் திராவிட சிந்தனை, கலைஞரின் இலட்சியங்கள் இவை யாவும் அவரது உரையில் பொருந்தி நிற்கின்றன.

எனவே கலைநயம், பாணி, அறிவு மற்றும் சொல்லாட்சி இலக்கியம் போன்ற தேன்சுவையுடன் கூடிய இலக்கணம் ஆகியவற்றுடன் கலைஞரின் உரை சிறந்து விளங்குகிறது. கலைஞரின் இலக்கியத் திறமையின் வாயிலாகப் பெறப்பட்ட, மொழியியல் திறன் குறித்து இந்த ஆய்வு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது. இது மூல உரையின் உயிரோட்டத்துடன் நன்கு பொருந்துகிறது.

தொல்காப்பியம்:

"தமிழரின் மொழியாற்றலை, பண்பாட்டு வாழ்வியல் கூறுகளை வெளிக்காட்டுவதோடு வருங்காலப் புத்துலகுக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்வது ஒல்காப் பெரும் புகழ் தொல்காப்பியமாகும். சுமார் மூவாயிரம்

ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாகக் கருதப் பட்டாலும் தமிழ்மொழியின் முதல் நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இதுவே “முன்னைப்பழம் பொருட்கும் முன்னைப்பழம் பொருளாய்ப் பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியதாய்த் திகழும் இதன் மொழியாற்றலைப் பலரும் போற்றிப் புகழ்வர்”¹ என்று அறிஞர் சு.அழகேசன் குறிப்பிடுகிறார்.

தொல்காப்பிய உரை:

தொல்காப்பியத்தின் கருத்தை உணரவும் உணர்த்தவும் புலவர் பெருமக்கள் காலந்தோறும் முயன்று வந்தனர். அம்முயற்சியின் விளைவாய் உரைகள் பல பெருகின. உரைவளம் கொண்ட பெருநூலாய்த் தொல்காப்பியம் திகழ்கின்றது.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள்:

தொல்காப்பியத்திற்குப் பழைய உரைகளாக நீண்ட உரைகள்காணப்படுகின்றன.

1. இளம்பூரணர் - முழுமைக்கும் (எழுத்து, சொல், பொருள்)
2. சேனாவரையர் - சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டும்
3. பேராசிரியர் - பொருளதிகாரம் சில இயல்கள்
4. நச்சினார்க்கினியர் - எழுத்து, சொல், பொருளில் சில இடங்கள்
5. தெய்வச்சிலையார் - சொல்லதி காரத்திற்கு மட்டும்
6. கல்லாடர் - சொல்லதிகாரத்திற்கு மட்டும்.

சொல்லதிகாரத்திற்குப் பழைய உரை ஒன்றும் உள்ளது.

பழைய உரையின் இயல்புகள்:

பழைய உரை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு இயல்பு உள்ளது.

1. இளம்பூரணர் உரை

: தமிழ் மரபை உணர்த்தும் உரை காணலாம்

2. சேனாவரையர் உரை :

வடமொழி இலக்கணக் கொள்கையைத் தழுவி ஒப்பிட்டு எழுதப்பட்ட உரை எனலாம்.

3. பேராசிரியர் உரை :

இலக்கண இலக்கிய ஆராய்ச்சி நிரம்பிய உரையாக அமைகிறது

4. நச்சினார்க்கினியர் உரை

: இலக்கியச்சு சுவை நுகர்ச்சிக்கு உறுதுணை புரிகின்றது.

5. தெய்வச்சிலையார்

: இவரது உரையில் சில இடங்களில் புதுமை ஒளி காணப்படுகிறது.

6. கல்லாடர் உரை: முன்னைய

உரைகளைத் தழுவி எழுதப்பட்ட சார்பு உரையாக உள்ளது.

பதினேழாம் நூற்றாண்டில்

தொல்காப்பிய உரைகள்:

பதினேழாம் நூற்றாண்டில் மீண்டும் தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி தொடங்கியது.

1. சிவஞான (முதலியார்): தொல்காப்பியப்பாயிரம், முதற்கூத்திரம் ஆகிய இரண்டிற்கும் விருத்தியுரை எழுதினார். இவ்விருத்தியுரை இலக்கண ஆராய்ச்சிக் கருவூலமாகத் திகழ்கின்றது.
2. சோழவந்தான் அரசன் சண்முகனார்: தொல்காப்பியப் பாயிரத்திற்கும் முதற் சூத்திரத்திற்கும் விருத்தியுரை எழுதினார்.
3. டாக்டர் ச.சோமசுந்தர பாரதியார் : தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் அகத்திணையியல், புறத்திணையியல், மெய்ப்பாட்டியல் ஆகிய மூன்றிற்கும் ஆராய்ச்சி உரை இயற்றியுள்ளார்.
4. பின்னங்குடி ச.சுப்பிரமணிய (சாஸ்திரியார்): தொல்காப்பிய

சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை இயற்றி யுள்ளார்.

5. இளவழகனார் : தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும்
6. சி.கணேசையர்: குறிப்புரை எழுதியுள்ளார்.
7. ஞா.தேவநேயப் பாவாணர் : தொல்காப்பியம் எழுத்து அதிகாரத்திற்குக் குறிப்புரை எழுதியுள்ளார்.
8. ஆ.பூவராகம் பிள்ளை : தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்திற்குக் குறிப்புரை விளக்கம் அளித்துள்ளார்.
9. கு.சுந்தரமூர்த்தி : தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும்
10. ச.பாலச்சந்திரன்: உரை எழுதியுள்ளார்.

இக்காலத் தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி:

இக்காலத் தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி நூல்களிலும் பல உரைவிளக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

1. மு.இராகவ (அய்யங்கார்) பொருளதிகார ஆராய்ச்சி
2. கா.சுப்பிரமணிய (பிள்ளை பழந் தமிழர் நாகரிகம் (பொருளதிகார ஆராய்ச்சி)
3. கி.வா.ஜகந்நாதன் பயப்படாதீர்கள் (எழுத்ததிகார விளக்கம்)
4. வாழும் தமிழ் (சொல்லதிகார ஆராய்ச்சி)
5. வெங்கடராஜலு (ரெட்டியார்) எழுத்ததிகார ஆராய்ச்சி
6. க.வெள்ளைவாரணனார் தொல்காப்பியம்
7. லெ.ப.கரு.இராமநாதன்(செட்டியார்): தொல்காப்பியச்செல்வம்
8. சி.இலக்குவனார்: தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி
9. தமிழறிஞர் சுப்பு (ரெட்டியார்)

10. புலவர் குழந்தை பொருளதிகாரத்திற்குச் சிறந்த முறையில் ஆய்வுரை எழுதியுள்ளார்

தொல்காப்பியத்திற்குக் காலந் தோறும் எழுந்துள்ள உரையினையே, 1. பழைய உரை, 2. பிற்கால உரை, 3. எளிய உரை, 4. ஆய்வுரை, 5. தொகுப்புரை, 6. புதுமை உரை எனப் பிரித்துக் காணலாம்.

உரை:

'உரை' என்னும்சொல் தமிழில் நெடுங்காலமாகவே இருந்து வருகிறது. உரை என்பது எழுத்துகள் வரிவடிவாய் அமைந்து ஒலிவடிவாய் அவற்றின் தன்மையை விளக்கவருவது என்றுதான் பலரும் பொருள் கொள்கின்றனர். உரைக்கப்படுவதால்உரையா யிற்றுஎன்பர்.

தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் உரை நடையினைப் பற்றி அறிஞர் பலர் தம் கருத்தை வெளியிட்டுள்ளனர். 'Encyclopaedia Britannica' என்ற சிறந்த ஆங்கிலப் பெரும் அகராதி இவ்வுரை நடைபற்றி நல்ல விளக்கம் தந்துள்ளது. உரைநடை என்பது கட்டுக்கடங்காது பேசும் அல்லது எழுதும் சாதாரண எல்லா வசனங்களையும் கொள்வதாகாது. உரைநடை வாக்கியங்கள் இழுமென்மொழியால் நல்ல ஒழுகிசை நடையால், தொடர் நலமுடன் ஓசை உணர்த்தும் நெறியான் நன்கு வளர்ச்சியுற்ற தெள்ளிய நடையில் தெளிந்து செல்லுவனவாக அமைய வேண்டும். மொழிக்கு இன்றியமையாத பெயர் வினைகளுடன் சேரும் உரிச்சொற்களின் தகுதி அளவறிந்து அவற்றைச் சேர்த்து வழங்கும் முறையும் உரைநடையில் வரையறை செய்யப்பெறல் வேண்டும். தேவையற்ற சிலவற்றை விட்டொழிதலும் உரைநடைக்கு இன்றியமையாதது. எனவே, உரைநடை என்பது செய்யுள் விதிகளுக்கு விலக்காய் நின்று, இலக்கிய நலம் கெடாவகையில் மக்கள் உள்ளத்தில் தோன்றும் உணர்வுகளை உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டப் பயன்படுவது

என்று கொள்ளல் பொருந்தும்.”² மேலும் காலந்தோறும் உரைகள் தோன்றுவதையும் காணலாம்.

“உரைநடை எழுதுவோரும் பிற இலக்கியங்கள் எழுதுவோரும் அவரவர் தம்கால நிலைக்கு ஏற்பவே ஏற்றமும் சிறப்பும் பெறுகின்றனர். சிலப்பதிகார உரைநடைக்கும், ஈட்டின் உரைநடைக்கும், இன்றைய உரைநடைக்கும் எத்தனையோ மாறுபாடுகளைக் காண்கின்றோம். அவரவர் அவ்வக்காலநிலைக்கும் தகுதிக்கும் ஏற்ப எழுதிச் சென்றிருக்கின்றனர்”.³ எனவேதான் உரைநடை காலந்தோறும் மாறுபட்டுக் காணப்படுகிறது.

எளிய உரைகள்:

பழைய உரைகாரராகிய இளம்பூரணர் வழி, எளிமையான முறையில், மாணவர்கள் படித்துப் புரிந்துகொள்ளும் வண்ணம் எளிய உரைகளைப் பலர் இயற்றியுள்ளனர். புலியூர்க்கேசிகள் (1961), வெள்ளைவாரணனார் (1983), ச.வே.சுப்பிரமணியன் (1993), தமிழண்ணல் (2003) ஆகியோர் இவ்வகையினர்.

ஆய்வுரைகள்:

ஆராய்ச்சி நோக்கில் தொல்காப்பியத்திற்குப் பலர் உரையெழுதியுள்ளனர். இவ்வரைகாரர்கள் பழைய உரையாசிரியர்களின் உரையினையே மூலங்களாகக் கொண்டு உரையியற்றினமையால் ‘ஆய்வுரை’ எனப்பட்டது. ச.சோமசுந்தர பாரதியார், தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் அகத் திணையியல், புறத்திணையியல், மெய்ப்பாட்டியல் ஆகிய மூன்றிற்கும் ஆராய்ச்சி உரை இயற்றியுள்ளனர். மேலும், சுப்பு (ரெட்டியார்), புலவர் குழந்தை ச.பாலசுந்தரனார் முதலியோரும் ஆய்வுகள் செய்துள்ளனர்.

தொகுப்புரைகள்:

காலந்தோறும் தொல்காப்பியத்திற்குத் தோன்றியுள்ள உரைகளை எல்லாம் தொகுத்து நோக்கி, அவற்றின் தொகுப்பாய் அல்லாமல்,

அவற்றிலிருந்து தோன்றிய கருத்துகளைத் தொகுப்பாய்க்கொண்டு உரைகள் அமைத்தனர். இவ்வகையில் அருணாசலம் பிள்ளை, ஆ.சிவலிங்கனார், வெள்ளைவாரணனார் ஆகியோர் உரைகள் தொகுத்துள்ளனர். மேலும் 1963இல் வ.அய்.சுப்பிரமணியம், ஆபிரகாம் அருளப்பன் ஆகிய இருவரும் சேர்ந்து சொல்லதிகாரத்தின் நான்கு இயல்களுக்கு மட்டும் உரைக்கோவை இயற்றியுள்ளனர். அண்மையில் ச.வெ.சு. ஒவ்வோர் இயலுக்கும் தனித்தனியே விரிவாக உரை எழுதியுள்ளமை கவனிக்கத் தக்கது.

புதுமை உரை:

கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் ‘தொல்காப்பியப் பூங்கா’ தொல்காப்பியத்தின் இலக்கண, இலக்கியச்சுவை தோன்ற, புதுமையான உரையாக அமைந்துள்ளது. அவர், பிற உரையாசிரியரினின்றும் வேறுபட்டு 142 தொல்காப்பிய நூற்பாக்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு 100 தலைப்புகளில் 100 மலர்களாக உரையைச் சித்திரித்துள்ளார். காலத்தால் மூத்த இலக்கண நூலான ‘தொல்காப்பியம்’, தொடங்குவது கடவுள் வாழ்த்துடன் அல்ல”⁴ என்று அவர் வியப்புடன் தொடங்கி நம்மையும் வியப்புடன் நூலினுள் அழைத்துச் செல்கிறார்.

இதற்கு இவருக்கே உரிய எளிய வருணனை, உணர்ச்சிமிகு உரையாடல் கலந்த கவிதை நடை கைக்கொடுத்துச் சிறக்க வைக்கிறது.

தொல்காப்பியப்பூங்கா:

தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதிய அனைவரும் அதிகாரம், இயல்கள், நூற்பாக்கள், நூற்பாக்களில் நுவலப்பட்ட பொருள்கள் ஆகிய இவற்றின் முறை வைப்பில் கவனம் செலுத்தி, அவற்றிற்கான காரணங்களை ஆங்காங்கு கூறித் தொல்காப்பியத்தின் கட்டமைப்பை விளக்கியுள்ளனர். இத்தன்மையில்

உரை எழுதுதல் உரையாசிரியர்களின் பொது இயல்பாக அமைந்துள்ளது. சில

உரையாசிரியர்கள் அதிகாரம், இயல் ஆகியவற்றிற்குப் பெயர்க்காரணமும் கூறியுள்ளனர்.

கலைஞர் பிற உரையாசிரியரின்றும் வேறுபட்டு அவற்றிற்குப் புதுவிளக்கம் அளிக்கிறார். தொல்காப்பியக் கருத்துப் புதையல்களை உலகறியச் செய்த உரையாசிரியர்களில் கலைஞரும் ஒருவர்.

பேராசிரியர் க.அன்பழகனார், “கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்கள் தொல்காப்பியத்தினை மக்களிடம் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்னும் வேணவாவுடன், மக்கள் படிக்க விரும்பும் எளிய நடையில், படிப்பவர் ஆர்வத்தை வளர்க்கும் சுவையான கதைக் குறிப்புகளுடனும், நினைவில் நிறுத்தத் துணையாகும் வரலாற்று விளக்கச் செய்திகளுடனும் இந்தப் பூங்காவை இயற்றியுள்ளார்”⁵ எனக் குறிப்பிடுவார். எனவே, கலைஞரின் உரை நடையானது, மேல்தட்டு மக்களிடம் மட்டுமல்லாமல் பாமரனுக்கும் எளிதில் புரியும் வண்ணம், இலக்கணத்தைத் தான் தெளிவுறக்கற்று, அதன் கடினத் தன்மையினை இயன்ற அளவு எளிமைப்படுத்தி அனைவரும் எளிமையில் அதன் சுவையினை உணரும்படி அமைத்துள்ளமையை அறியமுடிகிறது.

நூலின் இமைப்பு:

தொல்காப்பியம் முழுமையையும் அலசி ஆராய்ந்து, குறிப்பிட்ட நூற்பாக்களை மட்டும் தொகுத்து, அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் ‘மலர்’ என எண் தந்து, “தொல்காப்பியப்பூங்கா” வாய் வடிவமைத்துள்ளார். அந்நூற்பாக்களை 142 மலர்களுக்குள் வருமாறு, ஒவ்வொரு மலருக்கும் ஒரு பெயரிட்டும் அழைத்துள்ளார். இவற்றுள்

- எழுத்ததிகாரத்திலிருந்து 17 நூற்பாக்களுக்கும்,
- சொல்லதிகாரத்திலிருந்து 8 நூற்பாக்களுக்கும்,
- பொருளதிகாரத்தில்

அகத்திணையிலிருந்து 26 நூற்பாக்களுக்கும்,

- புறத்திணையியலில் 12 நூற்பாக்களுக்கும்,
- களவியலில் 13 நூற்பாக்களுக்கும்
- கற்பியலில் 15 நூற்பாக்களுக்கும்,
- பொருளியலில் 15 நூற்பாக்களுக்கும்.
- மெய்ப்பாட்டியலில் 16 நூற்பாக்களுக்கும்,
- உவமையியலில் 6 நூற்பாக்களுக்கும்,
- மரபியலில் 17 நூற்பாக்களுக்கும், என உரை அமைத்துள்ளார்.

ஒவ்வொரு தலைப்பின் கீழும் குறைந்தது ஒரு நூற்பாவிலிருந்து அய்ந்து நூற்பாக்கள் வரை எடுத்தாண்டு அவற்றுக்குப் பொருத்தமான கதைகளையும், நிகழ்ச்சிகளையும் கொண்டு சித்திரித்துள்ளார்.

‘தொல்காப்பியப் பூங்கா’ எழுதப் பட்டதன் நோக்கம்:

தொல்காப்பியப்பூங்கா எழுதப்பட்ட நோக்கத்தினைக் கலைஞர் கூறுகையில்,

“தொல்காப்பியப் பூங்கா ‘கோவா’வில் ஒரு மாத காலம் ஒய்வெடுத்துக் கொண்டு படைக்கப்பட்ட ஓர் இலக்கியம்; தொல்காப்பியத்தின் பக்கம் போவதற்கே அஞ்சுகிறார்கள் என்கின்ற ஓர் அவச்சொல்லை, எப்படியாவது அகற்றிட வேண்டுமென்பதற்காக நுழைந்து தான் பார்ப்போமே என்று நுழைந்து பார்த்து, வெளியே வந்து ஒரு மாத காலத்திற்குப் பிறகு உலகத்திற்கு, தமிழகத்திற்கு, எழுத்தாளர்களுக்கு, இளைஞர்களுக்கு, மாணவர்களுக்கு என்று அனைவருக்கும் நான் உரக்கச் சொன்னசெய்தி தான், அது ஒன்றும் ஆரண்யம் அல்ல, வனம் அல்ல, காடு அல்ல, நுழையமுடியாத இடம் அல்ல, நுழைந்து இன்பம் அனுபவிக்கக்கூடிய பூங்கா என்பதை அறிவுறுத்துகின்ற வகையிலே தான்

'தொல்காப்பியப்பூங்கா' என்று அந்த நூலுக்குப் பெயரிட்டுத் தமிழகத்திலும், தமிழகம் சார்ந்துள்ள பல்வேறு மாநிலங்களிலும் அதனைப் பரப்புகின்ற பணியிலே நான் ஈடுபட்டேன்" எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

கலைஞர் இலக்கணப் புலமை:

கலைஞர் இலக்கியப் புலமை வாய்ந்தவர் என்பதோடு, தொல்காப்பியப் பூங்காவிற்கு உரை எழுதிய பின் அவரது இலக்கணப் புலமையும் தெரிய வருகிறது. இலக்கணக் கொள்கைகளை உள்வாங்கி, அதனை இலக்கிய நிகழ்வுகளாகப் பதித்து உரை கண்டுள்ளார். எனவேதான், பேராசிரியர் டாக்டர் வ.அய்.சுப்ரமணியம். "கலைஞர் மு.கருணாநிதியின் தொல்காப்பியப் பூங்கா சுவையாக எழுதப்பட்டதால் முழுவதையும் (ஏறத்தாழ அய்நூறு பக்கம்) படித்தேன். தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள் நூறுக்குத்தம் அனுபவத்துடன் உரை வகுத்துள்ளார். சில இடங்களில் அகம் செய்யுள் அமைப்பில் தமது உரையை வரைந்துள்ளார்.

சொற்பிழையோ எழுத்துப்பிழையோ இல்லை. கலந்தபோக்கும் இல்லை. ஒரு மாதத்தில் எழுதி முடித்ததாகக் குறித்துள்ளார். பல அலுவல்களுக்கு இடையில் இத்தகைய நீண்ட நூல் செய்தமைக்குப் பாராட்ட வேண்டும். அவர் விளக்கிய சூத்திரங்களில் பெரும்பகுதியும் பொருளியல் சூத்திரங்கள்தாம், அதனால் அவர் உரை சுவைபட அமைந்துள்ளது" (சுப்ரமணியம், வ.அய்., கலைஞர் படைப்புலகம், ப.1) என வியந்து பாராட்டுவது பெரிதும் சுட்டத்தக்கது.

உரைப் பண்புகள்:

இலக்கணத்தைப் பலாச்சுளையென இனிமையாக்கிப் படைத்துக் கொடுப்பதில் கலைஞர் எடுத்துக்கொண்ட பணி சிறப்பானது எனலாம். "மூலநூல்கள்தங்கச்சுரங்கம் என்றால், அவற்றின் உரைகள் தங்கச் சுரங்கத்திற்குள் அமைந்துள்ள மற்றொரு வைரச்சுரங்கமாகும். உரைகள் யாவும் அள்ளக் குறையாத அமுதசுரபிகள்," எப்போதும் வற்றாத ஆறுகள், காலமாற்றத்தால் நிலைகுலையாத இமயச்

சிகரங்கள். சமயம், அரசியல் முதலியவற்றின் தாக்கத்தால் கலங்காத கடல்கள்" (அரவிந்தன், மு.வை., உரையாசிரியர்கள், ப.56) என்பார் , உரைகள் குறித்து மு.வை.அரவிந்தன் அவர்கள்.

தொல்காப்பியத்தின் தனிச் சிறப்பு

பற்றிக் கூறுதல்:

தொல்காப்பியத்தையே பல இடங்களில் புகழ்ந்தும், அதனுடைய இன்றியமையாமை பற்றியும் கூறியுள்ளார். அதன் சிறப்புகளையும், அதனைச் சிறப்பித்தும் பல இடங்களில் கூறியுள்ளார். காலத்தால் மூத்தகாப்பியம் தொல்காப்பியம் (ப.32), 'எல்லையில்லாப் பெருமை கொண்ட தமிழ் மொழிக்கு இலக்கணத் தோரணம் கட்டும் இந்தக் காப்பியத்தின் சிறப்புப் பாயிரத்தைப் படித்தாலே நாம் நம்மையும் அறியாமல் செம்மாந்து நிற்போம் (ப.32) என்று கூறுகையில் தொல்காப்பியத்தின் மீது அவர் வைத்திருக்கும் உயர்ந்தமதிப்பு வெளிப்படுகிறது. தொல்காப்பியத் தோட்டம் (ப.36), தொல்காப்பியப் பலாக்கனியில் அந்தக் கரடுமுரடுதான் எழுத்ததிகாரம் (ப.36) என்றும், பலாப்பழத்தின் சுளையே பொருளதிகாரம் (ப.37) என்றும், அப்பலாச்சுளையைப் பாதுகாக்கும் பணியில் சொல்லதிகாரம் (ப.37) இடம் பெற்றுள்ளது என்றும் சுவைபடக் கூறியுள்ளார்.

*"இது இலக்கண நூல்தான் என்றாலும் ஏனைய மொழிகளில் உள்ள இலக்கணநூல் போன்றதன்று! அண்மைநூற்றாண்டில் தோன்றி வளர்ந்து வரும் மொழி ஆராய்ச்சியும், மேலை நாட்டவரால் விரும்பிப் போற்றப்பட்டு வரும் இலக்கிய ஆராய்ச்சியும், பண்பாட்டுக் கலைகளாம் உயிரியல், உளவியல், வாழ்வியல் முதலியனவும் தன்னகத்தே கொண்டு இயங்குகிறது" (கருணாநிதி, மு., கலைஞர், தொல்காப்பியப்பூங்கா, ப.202.) என்கிறார் கலைஞர். "காலத்தால் மூத்ததும் கடித்துத் தின்றால் மட்டுமே சுவை வழங்கும் கரும்பனையதும் எளிதாகவும் இனிப்புத் தரக்கூடிய கனிக்குவியல் கொண்டதும் தொல்காப்பியம் எனலாம்" (தொ.கா.பூ.ப.39.) என்றும் கூறுகிறார். தொல்காப்பியம்

தொடங்குவது கடவுள் வாழ்த்துடன் அன்று என்பதும் (ப.32), தொல்காப்பியமே தமிழர் வாழ்வின் பல்புற பற்றி அறிதற்குத் துணை புரிவதாகும் (ப.38) என்றும் தொல்காப்பியம் பற்றிக்கூறுகிறார்.

“எல்லா மொழிகளுக்கும் ஒலிதான் மூலம் என்பதாலும் இஃது எழுத்ததிசாரம் என்பதாலும் முதல் நூற்பா எழுத்து எனத் தொடங்குகிறது. தொல்காப்பியரைப் பின்பற்றித் தான் போலும் அய்யன் வள்ளுவரும் “அகர முதல எழுத்தெல்லாம்” என்று திருக்குறளை எழுத்திலேயே தொடங்கியிருக்கிறார்” (தொ.கா.பூ..ப.40) என்று தொல்காப்பியத்தையும், திருக்குறளையும் ஒப்பிட்டு நோக்கியுள்ளார். தொல்காப்பியன் எனத் தம் பெயரை அமைத்துக் கொண்டுபழம் பெருமைக்கும் பண்பாட்டுக்கும் காப்பாக நூல் இயற்றிய தொல்காப்பியர் (ப.67) என்றும், ‘தொல்காப்பியத்தின் வழிகாட்டுதலின் வழிவணிகர்கள் பின்பற்ற வேண்டும்’ (ப.108) என்றும் குறிப்பிடுகிறார். தொல்காப்பிய நூற்பா, மற்றும் உரை, அதற்கான விளக்கம் இவற்றைப் படியுங்கள் (ப.127) என்றும் கூறுகிறார்.

“உலகில் பல பகுதிகளில் உருவான இனங்கள். மொழிச் சாதனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளத் தொடங்கின எனினும், அவற்றில், மொழியில் இலக்கியம் கண்டு, அதற்கு இலக்கணமும் கண்டு, அய்யாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்பே ஆரம்பமான வளர்ச்சிக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுக்கு முன்னரே மெருகேற்றிக் கொண்ட பெருமையும் வரலாற்றுச் சிறப்பும் தமிழ் இனத்துக்கே உண்டு. அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவதே தொல்காப்பியத்தின் பொருளதிகாரமாகும்” (தொ.கா.பூ.ப.42.) என்கிறார் கலைஞர்.

‘தொல்காப்பியம் போன்ற நூல் இல்லையேல் நாம் காலக் கண்ணாடிகளை இழந்தவராயிருப்போம்’ (ப.135), தொன்மைக்காலச் செய்திகளைத் தொகுத்து வழங்கும் தொல்காப்பியம் (ப.210), சிலம்புக்கு மிக முற்பட்ட காலத்திலேயே சிறந்த இலக்கண

இலக்கியப் பூங்காவாகவும், தமிழர்க்குக் கிடைத்த கருவூலமே தன்னேரில்லாத் தொல்காப்பியம் (ப.292), இலக்கணக் கருவூலமாம் தொல்காப்பியம் (ப.353), காலத்தால் பாணினிக்கும், கவுடிலயருக்கும் முற்பட்டது தொல்காப்பியம் (ப.527) என்பன அவரது தொல்காப்பியம் குறித்த கணிப்புகளாகும்.

தொல்காப்பியரைச் சிறப்பித்தல்:

தொல்காப்பியரைப் பல இடங்களில் பல பெயர்கள் கொண்டு அமைத்துள்ளார் கலைஞர். அவையாவும் சிறப்புப் பெயர்களாகவே அமைந்துள்ளன. எம்மான் தொல்காப்பியர் (ப.41), ஐந்திரம் உணர்ந்த தொல்காப்பியர் (ப.34), காப்பியமேலோன் (ப.257), காப்பியர் (ப.259), தொல்காப்பியனார் (பக்.261, 307), அய்யன் தொல்காப்பியர் (ப.292), ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் (ப.300), மூத்த தமிழ் ஆசான் முதுபெரும் புலவர் தொல்காப்பியர் (ப.314), இலக்கணக்கிழவர் (ப.400) என்று பல இடங்களில் தொல்காப்பியரைச் சிறப்பித்து எழுதியுள்ளார்.

உரையாசிரியர்களின் உரைத் தன்மைகள்:

உரையாசிரியர்கள் பலரின் உரைத் தன்மைகள் குறித்தும், அதன் நிறை, குறைகள் பற்றியும் குறிப்பிடுகிறார். பொருளதிகாரப் பழந்தமிழ்ச் சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்களுக்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர்கள் பலரும், அனைவரும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் எளிமையான உரைகளையோ, விளக்கங்களையோ வழங்கவில்லை என்றும், கற்பாறைப் பாதைகளிலேயே இலக்கியப் பயணத்தை நடத்தியுள்ளனர்” (தொ.கா.பூ.பக்.134,135) என்று பிற உரையாசிரியர்களின் தன்மை யினைச் சுட்டியுள்ளார். அவர்களின் நடை, கடினமானது என்று கூறினாலும், சில இடங்களில் அவர்களின் கருத்துடனேயே கலைஞரும் கருத்தொருமித்துள்ளார் (ப.244). வெள்ளை வாரணனாரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், நடுவுநிலை நோக்குடைய நல்ல தமிழறிஞர், எச்சார்பும் இல்லாதவர்.

தமிழ்ச் சார்பு மட்டுமே உரியவர் (ப.485) என்றே புகழ்கிறார். முனைவர். தமிழண்ணல், முனைவர். ச.வே. சுப்பிரமணியன், முனைவர். வ.அய்.சுப்பிரமணியனார் ஆகியோரின் உரை மொழியியல் நோக்கில் அமைந்துள்ளது எனப் பாராட்டுவார் (ப.485)

உரை நூரண்பாடுகள் கூடல்:

பல உரைகளைக் கற்றும், உரை முரண்பாடுகளுக்குள் நுழைந்து தனது உரை முடிபைத் தெரிவித்திருக்கும் இடங்களும் காணப்படுகின்றன. 'ஏனோர் மரபு' (மலர் 21), 'இன்பம்' (மலர் 64), 'வழக்கு' (ப.366), போன்றவற்றிற்கு அவர் தரும் உரை முடிபுகள் சிந்திக்கத்தக்கன. மீள்ஆய்வுக்கும் உரியன.

'மரபுநிலைதிரிதல் செய்யுட்கில்லை' (மரபியல்.நூ.92) என்ற நூற்பாவிடம் (மலர்97) அவர்தமது பல கவிதைகளை எடுத்தாண்டு உரை வகுத்திருப்பது குறிக்கத் தகுந்தது. ஹைக்கூ கவிதை வரை அவர் சிந்தித்திருப்பதும் (ப.506) போற்றுதற்குரியது. சங்கம் முதல் இன்றைய கவிதைகள் வரை அவர் சுட்டியிருப்பது அவரது இலக்கியப் பரப்பினை, நவீனஆற்றலை வெளிப்படுத்துவ தாய் அமைகின்றது.

உவமைகள் எடுத்தாளுதல்:

இலக்கியத்தை அழகுபடுத்தும் முதலணி அல்லது தாயணி உவமையேயாகும். அது காலத்தால் மிகவும் முற்பட்டதுமாகும். தொல்காப்பியர் 'உவமவியல்' என ஓரியலே வகுத்திருப்பது போலச் சங்கப்பாடல்களிலும் ஏறத்தாழ தொண்ணூறு விழுக்காடு உவமையே இடம் பெறுகிறது என்னும் "தமிழண்ணல்" (தமிழண்ணல்., இலக்கிய வரலாறு, ப.160.) கருத்துப்படி, இலக்கியத்தை அழகுபடுத்தும் முதல் அணி உவமையேயாகும். எல்லா அணிகளுக்கும் 'வேராய்' விளங்குவதும், மிகத் தொன்மையானதும், இவ்வுவமையணியே ஆகும். கவிதைகளைத் தகுதியாக்குவதும், அழகுபடுத்துவதும் உவமைகளேயாகும். இத்தகைய சிறப்புடைய 'உவமை'யினைக் கலைஞர் தமது உரையில் பல இடங்களில்

கையாண்டுள்ளார். ஏறத்தாழ 150க்கும் மேற்பட்ட உவமைகள் நூலினுள் எடுத்தாளப் பட்டுள்ளன. கீழ்க்கண்டவாறு உவமைகள் எடுத்தாளப்படுகின்றன.

1. அஃறிணையை உயர்திணையுடன் ஒப்பிடுதல்

"நெல்லுக்குள்ளிருந்து அரிசி தலை காட்டுவது போல வெள்ளை விழிகள் இமைகளின் இடுக்குகளில் ஒளிகாட்டிய வண்ணமிருந்தன" (தொ.கா.பூ.ப.41)

இங்கே நெல்லுக்குள் இருக்கும் அரிசியானது, இமைகளின் இடுக்குகளில் ஒளிவிடும் கண்களுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது.

"..... வற்றாத நதி போலக் கருத்துகளை வாரி வழங்கும் ஆற்றல் மிகு அறிஞன்" (தொ.கா.பூ.ப.62)

இங்கே அறிவியலின் செயலானது, கலைஞரின் உரைத்திறத்திற்கு ஒப்பிடப் படுகிறது.

"அவர்கள் தம்மை அறியாமல் தலை கவிழ்ந்து கொண்ட காட்சி, காம்புகனம் தாங்காத காரணத்தால் குனிந்து கொண்ட கமல மலர்க் கூட்டம் போல் இருந்தது" (தொ.கா.பூ.ப.63)

அறியாமை கொண்ட மக்கள் தலைகவிழ்ந்த காட்சியானது, தாமரை காம்புகனம் தாங்காது தலை குனிந்ததுடன் ஒப்பிடப்படுகிறது.

"தாயின்கை அவள்மீது மெல்லப்படர்ந்த கொடி போலவும்" (தொ.கா.பூ.ப.167)

இங்கே தாயின் கையானது படர்ந்த கொடிக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

"தனிமைத் தணலில்
பசலைக் கொடிவதங்கிடவோ நான்!"
(தொ.கா.பூ.ப.188)

தலைவி வாடுவது பசலைக் கொடி
வாடுவதற்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

"போர் நடந்த இடத்தில், புலியொன்று
யானைகள் நடுவே சிக்கியது போல்
சிக்கி உறுதிப்பாட்டின்
வலிமையால் வெளிவருகிறாள்"
(தொ.கா.பூ.ப.196)

புலியொன்று யானை நடுவே சிக்கிய
தன்மையானது, போரில் வீரன் வெளிப்பட்ட
தன்மைக்கு உவமையாகக் கூறப்படுகிறது.

"வேட்டைக்கு வந்த வேந்தர் தாங்கள்
ஏதோ, ஒரு மாணைப் போல் என்னை
வேட்டையாடிவிட்டு" (தொ.கா.பூ.ப.202)

இங்கே மான், ஒரு பெண்ணுக்கு
ஒப்பாக்கப்படுகிறது.

2. உணர்வுக்கு உவமை கூட்டல்

மனித உணர்வுகளையே உயிர்களுடன்
ஒப்பிட்டுக் கூறப்படுகிறது.

"துள்ளிக் குதிக்கிற முரட்டுக்
குழந்தையைப் போல அடம் பிடித்து
ஆட்டம் போடும் காமஉணர்வின்
உச்சகட்டமும்" (தொ.கா.பூ.ப.210)

இதில் துள்ளிக்குதிக்கும் குழந்தையின்
செயலானது காமஉணர்வோடு ஒப்பிடப்
படுகிறது. செயலை உணர்வுடன்
ஒப்பிட்டுள்ளார் கலைஞர்.

3. விலங்குகளை உவமைகளாக எடுத்த தாளுதல்

குயிலின் வாய் அலகானது புனலிக்
கொடியின் மொட்டுக்களுக்காகப் ஒப்பிடப்
படுகிறது.

"குயிலின் வாய் அலகு போன்ற கூரிய
மொட்டுகளையுடைய புனலிக்
கொடியின்
பூக்களால் தொடுக்கப்பட்ட

மாலையைக் கரிய
முடியில் சூட்டிக் கொண்டு"
(தொ.கா.பூ.ப.210)

புலி: புலியின் கண்ணை வெண்மையான
தோலுக்கு ஒப்பாய்ச் சுட்டியுள்ளார்.

"புலியின் கண்ணைப் போல்
வெண்மையான தோல் எனும்
கள்ளை" (தொ.கா.பூ.ப.232)

வெண்மைக்கு ஒப்பாய் புலியின்
கண்ணைக் கூறுதல் இயல்பேயாயினும், தோல்
எனும் கள்ளிற்கு ஒப்பாய்க் கூறுதல் இயல்புக்கு
மீறிய சிந்தனையாய் உள்ளது.

அட்டை: அறுபட்ட அட்டை
துடிதுடிப்பது, இங்கே போரில் அறுபட்ட
வீரனின் தலையும் உடலும் ஆடுவதற்கு
ஒப்பாகக் கூறப்படுகிறது.

"அறுபட்ட அட்டையின் உறுப்புகள்,
பெருநிலத்தில் படியாமல்
ஆடித் துடிப்பது போல்
அறவே வீழ்ந்துபடாது
அவன் தலையும் உடலும்
கால்கைகளும் |
ஆடிக்கொண்டும் துடித்துக்
கொண்டுமிருக்கின்றன"
(தொ.கா.பூ.ப...233)

மீன்கள்: மன்னனைச் சுற்றி மாற்றார்
போரிடுவது, அயிரை மீன்களின் கூட்டத்திற்கு
ஒப்பிடப்படுகிறது. இந்த உவமையிலிருந்து
அவன் மாற்றாரைத் துச்சமென மதிப்பதையே
அறியமுடிகிறது.

"தம்முடைய உயிரையை வேந்தனை
மாற்றார் படைவீரர்களும்,
தளபதிகள் சிலரும்
அயிரை மீன்களின் கூட்டம் போல்
சூழ்ந்து கொண்டு
போரிடும்நிலையைச் சற்று
தொலைவில் போரிட்டுக்
கொண்டிருந்த ஒரு
வீரன் கண்டுவிட்டான்"
(தொ.கா.பூ.ப.233)

புலி, நாகம்: அடிபட்ட புலியும், நாகமும் மீண்டும் சீறியதென்றால் எத்தகைய கொடூரமான நிலை ஏற்படுமோ, அதனையே வீரனின் வீரத்திற்கு ஒப்பிடப்படுகிறது.

“என் தலைவனுக்கு
ஆபத்தா? என்று கனல் மண்டி விட்ட
கண்களோடும் கையில் ஏந்திய
கட்கமோடும்
அங்குப் பாய்ந்தான் அடிபட்ட
புலி போல!
மிதிபட்ட நாகம் போல!”
(தொ.கா.பூ.ப.233)

உவமையுடனேயே தொடரினை முடித்துள்ளபான்மை ஆர்வத்தைத் தூண்டுவ தாயுள்ளது.

பருந்து, கிளி: தலைவன், தலைவியைக் காணச் சென்ற வேகத்திற்கு ஒப்பாக, பருந்து கிளியை நோக்கிச் செல்லும் வேகம் கூறப்படுகிறது.

“பருந்தொன்று கிளிநோக்கிப்
பாய்வது போல்
பாங்கன் சொன்ன திசைநோக்கிப்
பறந்து சென்றான்”
(தொ.கா.பூ.ப.264)

பிற பொருள் உவமைகள்:

முரசு: முரசுகள் முழங்கும் சப்தத்திற்கு உவமையாக இடிமுழக்கமும், கடலில் உண்டாகும் புயலும் கூறப்படுகிறது.

“போர் தொடங்கிட
இருதரப்பிலும் முரசங்கள்
ஒலிக்கின்றன. ஒன்று கோடைகால
இடிமுழக்கம் போல்! மற்றொன்று
கொந்தளித்துக் கடல் தாண்டும்
புயல்முழக்கம் போல்!”
(தொ.கா.பூ.ப.233)

இத்தொடரினை உவமையைக் கொண்டே முடித்திருப்பதும், கலைஞரின் நடைச்சிறப்பிற்குச் சான்றாய் உள்ளது.

யாழ்: போரில் புறமுதுகிட்டு ஓடும்

கோழையொருவனது செயலானது. யாழ் நரம்பு அதிர்வதற்கு ஒப்பாகக் கூறப்படுகிறது.

“ஒரு கோழைக்கு இங்கு
இருபடையிலும் இடமில்லை
யென்றுரைத்து
மிரட்சியினால் மீட்டிவிட்ட
யாழ் நரம்பு போல்
மேனி அதிர்வோரை
அடையாளம் கண்டு
அவரைக்களம் விட்டு
ஓட்டிவிட்ட நிகழ்ச்சிகளும்
ஒன்றிரண்டு விதிவிலக்காக உண்டு!”
(தொ.கா.பூ. ப.233)

4. வினை உவமைகள் பயன்படுத்துதல்

சிட்டுப் போல் பறந்து விட்டான் என்பதில் அவள் பறந்துவிட்ட செயல் சிட்டுக் குருவி பறப்பதோடு ஒப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளமையால் இஃது வினை உவமையாகக் கருதப்படுகிறது”(தொ.கா.பூ. ப.480)

5. பயன் உவமை எடுத்தாளுதல்

“மழை நிகர்வள்ளல்” (தொ.கா.பூ. ப.165) என்பதில் மழை எவ்வாறு நல்லவர் கெட்டவர் என்று பாராமல் பெய்கிறதோ, அதைப் போல் அரசன் என்பவன் தன்னைநாடி வரும் அனைவருக்கும் பொருளை வழங்குவான். இதில் மழை என்பது பயன்உவமை ஆகிறது.

6. மெய் உவமைகள் சுட்டல்

“சங்கனையகழுத்து” (தொ.கா.பூ.ப.280) என்பதில் சங்கினைப் போன்று அவளுடைய கழுத்து இருந்ததைச் சொல்லியதால் இது மெய் உவமை ஆயிற்று.

7. உருஉவமை பயன்படல்

“பொன்னார் மேனியாள்” (தொ.கா.பூ. ப.423) என்பதில் பொன்னைப் போன்ற நிறமுடையவள். இதில் உருஉவமை ஆயிற்று. “குழல் போன்ற மொழி” - இசையை செவியால் மட்டுமே உணர முடியும். “தேன் போல் இனிக்கும்” - சுவையினை நாவினால் மட்டுமே உணர முடியும்.

அணிகள் எடுத்தாளுதல்:

1. உருவக அணி

உவமை அணியில் உபமான உபமேயங்கள் வேறு வேறானவை என்ற எண்ணம் அகல்வதில்லை. உருவகத்தில் இரண்டும் ஒன்றே என்ற அபேத உணர்ச்சி தலையெடுக்கிறது. எனவே, உவமையின் செறிவார்ந்த வடிவமே உருவகம் எனலாம்.

ஆசிரியர் தலைவன் - தலைவியிடையே நிகழும் களவியல் மெய்ப்பாடுகளைக் குறிப்பிடுகையில்,

“தொண்டைவரை வந்த
வார்த்தை வெளிவராமல்
இரண்டு இதழ்க் கதவும் அடைத்தாள்!
அந்தி வானக் கன்னமிரண்டும்
மேலும் சிவந்திட
அவன் செயல் எதிர்பார்த்துக்
காத்திருந்தாள்” (தொ.கா.பூ. ப.442)

என்று உருவக அணியைப் பயன்படுத்தி யுள்ளார்.

2. தன்மை அணி

ஒரு பொருளின் தன்மையினை, அதற்குரிய சொற்களால் உரைப்பது தன்மை எனும் அலங்காரமாகும். இதனைத் தண்டியலங்காரம்,

“எவ்வகைப் பொருளும்
மெய்வகை விளக்கும்
சொன்முறை தொடுப்பது
தன்மை ஆகும்”
என்று கூறியுள்ளது.

ஆசிரியர் தமது நூலில் காதலின் குணத்தன்மையினை,

“கண்துஞ்சார் பசி நோக்கார்”
(தொ.கா.பூ.ப.273)

“குளத்தில் கெண்டைமீன் துள்ள
மறந்தாலும்

நதியில் வாளை மீன் வர மறுத்தாலும்
இந்தக் குமரி மட்டும் காத்திருப்பாள்

குமரனுக்காக! (தொ.கா.பூ.ப.301)

'கன்னற் சுவையாகக் கனியின் சாறாகக்
(தண்டி.நூ.39)

காந்தப் பிணைப்பாக” (தொ.கா.பூ. ப.457)

என்று பல இடங்களில் தன்மையணியின் சுவைபட அமைத்துள்ளார்.

3. விரோத அணி

மாறுபட்ட சொல்லாலும், பொருளாலும் மாறுபட்டு இயல்புடைய விளைவைத் தருவது விரோத அணியாகும். இதனைத் தண்டியலங்காரம்,

“மாறுபடு சொற்பொருள்
மாறுபாட்டு இயற்கை
விளைவு தரஉரைப்பது
விரோதம் ஆகும்.” (தண்டி.நூ.151)

என இயம்பியுள்ளது. தலைவன் - தலைவியின் கனவு வெளிப்பட்ட காலத்துத் தலைவி,

“நெருப்புக் கதிரவன் குளிரைப்
பொழிந்தான்;

நீ என்னருகில் இருந்த போதென்றும்
குளிர் நிலா வெப்பம் கொட்டியது;
நீ என்னைப் பிரிந்திருந்த போதென்றும்,
உடன் போக்கா? உடனடி மணவிழாவா?
உதடிரண்டும் ஒட்டித்தான்
கிடக்குமா? என்
வினாவுக்கு விடையளிக்க
ஒரு நொடி நேரம்
திறப்பதற்கும் மறுக்குமா?’

(தொ.கா.பூ.ப.575)

என்று புலம்புவதாக ஆசிரியர் படைத்துக் காட்டியுள்ளார்.

இதில் நெருப்பு, குளிர், வினா, விடை, அருகில், தொலைவில், ஒட்டுதல், திறத்தல், 'எனச் சொற்கள் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்டு இருத்தலின் சொல்விரோதம் ஆயிற்று. உடன்போக்கு, மணவிழா என்பன பொருள் விரோதம் ஆயிற்று.

4. பின்வருநிலையணி

செய்யுளுள், முன்னர் வந்த சொல்லாவது பொருளாவது தனித்தனியாகவோ அல்லது ஒன்று சேர்ந்தோ பின்னர்ப் பலவிடங்களில் வருவது பின்வருநிலையணி ஆகும்.

"முன்வருஞ் சொல்லும்
பொருளும் பலவயின்
பின்வரும் என்னிற்பின்
வருநிலையே" (தண்டி.நூ.160)

இதில் ஒரு முறை வந்தசொல், ஒரே பொருளில் பின்னும் பின்னும் வருதல் சொல்பொருள் பின்வருநிலையணி.

"நிலைபெறவே வாழ்வது
தான் நிகரில்லாக் காஞ்சி,
தலைகொடுத்துத் தன்மானம்
காத்திடச் சொல்லுவது தான்
காஞ்சி (தொ.கா.பூ.ப.254);

இங்கு 'காஞ்சி', 'காஞ்சி' என்று காஞ்சித்திணையைப்பற்றிக்கூறியுள்ளார்.

5. அதிசயஅணி

கவிஞன் தான் கருதிய ஒரு பொருளினது அழகினை உவந்து சொல்லுங்கால் கவிஞருலகத்தின் கற்பனை வரம்பைக் கடவாத நிலைமையோடு கற்றோர் வியக்கும் வண்ணம் கூறுவது அதிசய அணியாகும்.

"மனப்படும் ஒரு பொருள்
வனப்புவந்துரைப் புழி
உலகு வரம் பிறவா நிலைமைத்தாகி
ஆன்றோர் வியப்பத் தோன்றுவது
அதிசயம்" (தண்டி.நூ.53)

என்பது நூற்பா.

"சிலம்புக்கு மிக முற்பட்ட
காலத்திலேயே
சீர்மிகு இலக்கண இலக்கியப்
பூங்காவாக,
தமிழர்க்குக் கிடைத் தகருவூலம்
தன்னேரில்லாத் தொல்காப்பியம்!"
(தொ.கா.பூ.ப.292)

இங்குத் தொல்காப்பியத்தின் சிறப்பினையும், தொன்மையினையும்; வியந்து கூறுவதற்காய், சிலம்பிற்கு முந்தியது என்றும், தமிழர்க்குக் கிடைத்த கருவூலம் என்றும் கூறியிருப்பதால் இது அதிசய அணியாயிற்று.

6. நுட்பஅணி

நுட்பம் என்பது அறிதற்கு அருமையானது. பிறர் கருத்தினை உணர்ந்து அதற்குரிய மறுமொழியை வெளிப்படையாகக் கூறாமல் குறிப்பினாலோ அல்லது தொழிலினாலோ ஊகித்து அரிதாக அறியத்தக்க செய்கைத் திறமுடையது நுட்ப அணியாகும்.

"தெரிவு வேறுகிளவாது குறிப்பினும்
தொழிலினும்
அரிதுணர் வினைத் திறம் நுட்பமாகும்."
(தண்டி. நூ.45)

என்பது நூற்பா.

"இந்தக் காலகட்டத்துப் பெண்களின் நிலையோடும், அவர்கள் அனுபவிக்கும் உரிமைகளோடும், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட காலகட்டத்துப் பெண்களின் நிலை ஆண்களின் நிலை ஆகியவற்றைப் பழம்பெரு வரலாறுகளிலோ, இலக்கியங்களிலோ படித்துப் பார்த்துவிட்டு அவற்றைத் தவறாகவும், தரக்குறைவாகவும் விமர்சித்துக் கொண்டிருப்பதைவிட, அக்கால நிலையை அறிந்து கொள்ளத் துணைபுரியும் சாதனங்களாக மட்டுமே அவற்றைப் பார்க்க வேண்டும்" (தொ.கா.பூ. ப.354) இத்தகைய நுட்பமான கருத்தைக் கூறிநுட்ப அணியை அமைத்துள்ளார்.

7. உயர்வு நவிற்சி அணி

கற்போரும் கேட்போரும் வியந்து மகிழும்படி பெரியதைப் பெரியதாகவும், சிறியதை மிகச்சிறியதாகவும் திறமையுடன் கூறுவது இது. மனப்படும் ஒரு பொருள் வனப்புவந்துரைப்புழி, உலக வரம்பிறவாநிலைமைத்தாகி, ஆன்றோர் வியப்பத் தோன்றுவது அதிசயம்! எனத் தண்டியலங்காரம் கூறும் அதிசய அணியே

உயர்வு நவீனம் எனலாம்.

"வல்லினம், மெல்லினம்,
இடையினம் ஒன்றுபட்டுத்
"தமிழ்" என்றே
தகத்தகாய ஒளிபரப்பிடும்போது;
தமிழர்கள் பல கூறுகளாகப்
பிளவுபட்டுப்
பாழ்ப்பட்டுக் கிடப்பது நியாயந்தானா?
"(தொ.கா.பூ.ப.65)

இங்குத் தமிழ் எழுத்தின் ஒற்றுமையைக்
கூறிவியக்கச் செய்து, அதனுடனேயே,
தமிழர்கள் தம்முள்பிளவுபட்டுக் கிடக்கும்
சிறுமையினையும் வியந்து கூறியுள்ளார்.

"ஆளுமைக்காக அமைக்கப்பட்ட
எல்லாப் பிரிவுகளுமே வருணம்
காரணமான பிரிவுகள்
என்பது குறுகிய நோக்குடன் வாதாடும்
'பெரியோர்' (?) களின் வக்கிரச்
சிந்தனையே
தவிர வேறில்லை" (தொ.கா, 149)

இங்கு வருணப் பாகுபாட்டைப்
பிரித்தவர்களைப் பெரியோர் என்று
இழிவுபடுத்திக் கூறியுள்ளார்.

"பண்டைத் தமிழர் ஒருவருக்கொருவர்
போரிட்டு
வெற்றியும் தோல்வியும்
அடைந்தவர் எனினும்,
இருநிலையிலும் அவர்கள்
வீரம் விளைத்தனர்.
தீரம் காட்டினர். மானம்
காத்தனர் என்பதற்குத்
தொல்காப்பியத்திற்குத் துணை நின்று
புறநானூறும் அவ்வையார்
வாயிலாகச் சான்று
கூறுகிறதன்றோ!" (தொ.கா.பூ. ப.211)

இங்குப் பண்டைய வீரர்களின் வீரமும்,
மானமும், தொல்காப்பியம் அதனைப்
பதிவு செய்துள்ள தன்மையும், அதனையே
அவ்வையார் எடுத்துக்கூறியுள்ள முறையையும்
வியந்து போற்றியுள்ளார்.

"விஞ்ஞானப் புதுமை
காரணமாக அமெரிக்க
நாட்டு முயற்சியினால் ஆ
ம்ஸ்ட்ராங் என்பவர்
சந்திரமண்டலத்தில் காலடி வைத்து,
கொடி நாட்டித் திரும்பினார்.
அங்குக் கிடைத்த
ஒருவகைக் கற்களையும்
கொண்டுவந்தார்" (தொ.கா.பூ.ப.213)

இங்குப் புதுமையைக் கண்டுவியந்து
கூறுவதாய் அமைத்துள்ளார்.

எனவே, கலைஞர் தொல்காப்பியத்திற்குப்
புதுமையாகத் தமது பாணியில் பல்வித
உத்தியங்களோடு உரையெழுதிச் செல்கிறார்.
இவரது உரை அவரது இலக்கிய இலக்கணப்
புலமையை, படைப்பாற்றலை, திறனாய்வுப்
புலமையை, சொல்லாற்றலை, தமிழ்,
தமிழர் குறித்த உணர்வுகளை, சமுதாய
விழிப்புணர்வுகளை, வெளிக்காட்டிச் சிறந்து
விளங்குகிறது எனலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்:

1. அழகேசன், சு., 'அழகுஇதழ், ஜனவரி
2003, ப.52.
2. En. Britanica, Vol.18, PP.59 & 592.
3. பரமசிவானந்தம், அ.மு., தமிழ்
உரைநடை, ப.47.
4. கருணாநிதி, மு., கலைஞர்,
தொல்காப்பியப்பூங்கா, ப.33.
5. கருணாநிதி, மு., கலைஞர்,
தொல்காப்பியப்பூங்கா, ப.18.
6. கருணாநிதி, மு., கலைஞர்,
தொல்காப்பியர் விருதும்!
தூயவர்பாராட்டும்! ப.11.
7. சுப்ரமணியம், வ.அய்., கலைஞர்
படைப்புலகம், ப.1.

துணைநின்ற நூல்கள்:

1. அகத்தியலிங்கம் ச. - மொழியியல்
- சொல்லியல் - 1, பெயரியல்,
அனைத்திந்தியத் தமிழ் மொழியியற்
கழகம், அண்ணாமலைநகர்,
சென்னை (1979)

2. அகத்தியலிங்கம் ச., சொல்லியல் -2, வினையியல், அனைத்திந்தியத் தமிழ் மொழியியற் கழக வெளியீடு - 13., அண்ணாமலைநகர், சென்னை (1982)
3. அரவிந்தன், மு.வை., உரையாசிரியர்கள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை (1968)
4. அழகேசன், சு., (தொ.ஆ) இலக்கண ஆய்வு, தொல்காப்பியம் தொல்காப்பியர் மன்றம், நாஞ்சில் ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ், 69-1, நீதிமன்றசாலை, நாகர்கோவில் (2001)
5. ஆதித்தன், ஏ., இலக்கணப் புதுமை, சங்குமுத்து வெளியீடு, மதுரை (1982)
6. கருணாநிதி மு. கலைஞர் - தொல்காப்பியப் பூங்கா, தமிழ்க்கனி பதிப்பகம், சென்னை (2003)
7. சண்முகதாஸ், அ., தமிழ்மொழி இலக்கண இயல்புகள், முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம் (1992)
8. ஜான் லாரன்ஸ், செ., (ப.ஆ), தொல்காப்பிய இலக்கண மொழியியல் கோட்பாடுகள், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடு, சென்னை (2001)

உசூர்யர் குறிப்பு:

திருமதி முனைவர். பி. ஸ்ரீதேவி அவர்கள், இளங்கலைத் தமிழ் இலக்கியம், சிவகாசி ஸ்டாண்டர்டு ஃபயர் ஒர்க்ஸ் ராஜரத்தினம் மகளிர் கல்லூரியிலும், முதுகலைத் தமிழ் இலக்கியம், சிவகாசி அய்ய நாடார் ஜானகி அம்மாள் கல்லூரியிலும், முனைவர் பட்ட ஆய்வினை மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றவர். 'தமிழ்நூல் உணர்த்தும் தமிழ் இலக்கணம்' என்னும் இலக்கண நூலை வெளியிட்டுள்ளார். 'பரிபாடலில் ஆன்மீகமும் உலகியலும்' எனும் நூலினை உலகத் தமிழாராய்ச்சி

நிறுவனத்தின் வாயிலாக வெளியிட்டுள்ளார். பதிப்பாசிரியராக 6 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

ஏறக்குறைய ஐம்பது ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ள இவர் மலேசியா, இலங்கை போன்ற வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று கட்டுரை வாசித்தும், கருத்தரங்க நிகழ்வினை நிகழ்த்தியும் வந்துள்ளார். ஒருங்கிணைப்பாளராகத் தேசிய மற்றும் பன்னாட்டு நிகழ்வுகள் பல நிகழ்த்தியுள்ளார். காந்தியச் சிந்தனை, விவேகானந்தர் மையத் தேர்வு, நாட்டுப்புறவியல் ஆகியனவற்றில் பட்டயங்களைப் பெற்றுள்ளார். பத்து ஆண்டுகளுக்கும் மேல் ஆசிரியப் பணியில் அனுபவம் பெற்றவர். தற்சமயம் சாத்தூர், ஸ்ரீ எஸ். ராமசாமி நாயுடு ஞாபகார்த்தக் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றி வருகின்றார்.